

at man der er selvstændig hver i sin Stilling, og ikke indrymmer, at de, der sidde i Repræsentationen maa sidde der efter at have modtaget f. Ex. et offentligt Embede. Ethvert Medlem af Repræsentationen, som modtager en Ministerpost, skal underkaste sig Gjenvalg i sin Valgkreds, og dette er dog heller ikke nogen ringe Ulighed imellem danske og engelske Forfatningsforhold. Der har oftere i denne Sal været talt om, at det, som man tilstreber, er en parlamentarisk Regjering. Jeg maa tilføje, at det efter min Overbevisning ingenlunde ligger med nogen Nødvendighed, hverken i vor eller i mange andre Forfatninger, at det, som man skal tilstræbe, er en parlamentarisk Regjering, thi naar man vil tale klart og tydeligt om det Slags Forhold, saa er den parlamentariske Regjeringsform den, hvor Ministerne tages ud af selve Oppositionens Rækker. Der staar i England to Partier overfor hinanden, og det ene Parti har lige saa vel hele sit Ministerium færdigt som det andet, saaledes at, saasnart det ene Parti taber Slaget, kan det andet lige træde til og have sit Ministerium færdigt. Den høitærede Finantsminister omtalte i Formiddags, at det viste sig, at Parlamentarismen havde faaet et Knæk i England, den Gang Ministeriet Gladstone havde faaet et Mindretal i et vigtigt Kabinetsspørgsmaal. Jeg drifter mig til at sige, at den høitærede Finantsminister aldeles ikke har raamt det Rette i denne Sag, thi Grunden, hvorfor Oppositionen ikke tog imod Retten til at danne et nyt Ministerium, var netop ene og alene det, at det kun var i denne ene Sag, at Ministeriet Gladstone havde et Mindretal, medens D'Israeli maatte erkende, at han i alle andre Spørgsmaal havde Flertallet imod sig. Det, som vi maa lægge en paa, er ikke det parlamentariske System, men det er naar man vil tale ganske simpelt derom — hvad vi vilde kalde det konstitutionelle System (Frederiksen: Landstinget!) — Ja, det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds taler nu om Landstinget, men jeg gad vide, om han kan paavise mig noget Sted i Europa, hvor der, naar Løser er om at danne et Ministerium, spørges om, hvad Overhuset vil! Det ser man intetsteds (Frederiksen: allevegne!) Ja, det ærede Medlem siger „allevegne“, men jeg paaftaar i Mødsætning til ham, at det ser man intetsteds (Frederiksen: Tidligere i England og nu i Preussen!) — Jeg vil ikke føre Ordskifte med det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, men naar han nu nævner Preussen, saa maa han dog vide, at Preussens politiske Liv, som det nu er, er saa ungt, at man ikke derfra kan drage nogen Slutning med Hensyn til vore Forhold. I det Hele taget staar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds for mig som et Exempel paa, hvorledes man efter det forskjellige Standpunkt, som man staar paa, snart i en og snart i en anden Sag, kan være national, naar

man taler om Konfortier, hvor der skal bruges tydske Penge, og antinational og svensk, naar man skal bruge svenske Penge. Dette er en Stilling, som synes mig mærkværdig.

Formanden: Det ærede Medlem fjerner sig formeget fra Sagen og bliver for personlig.

Sable: Ja, det er blot for at forklare det Slags Afbrudelser, som det ærede Medlem kommer med. Hvis den konstitutionelle Tankegang havde gjenstrængt vort Forfatningsliv, saa er jeg overbevist om, at hvad den høitærede Finantsminister ganske løseligt sagde i Formiddags, nemlig at: (Støi) Maa jeg ikke bede de ærede Løser om at tie (Munterhed).

Formanden: Maatte jeg anmode de ærede Medlemmer om at vedligeholde den Ro, som er nødvendig for, at Løseren kan blive hørt.

Sable: Jeg haaber, at de fleste ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til en Udtalelse af den høitærede Finantsminister i Formiddags, nemlig den, at efter at Adressen var indgivet, var ogsaa det Spørgsmaal lagt Hans Majestæt nær, at Ministeriet vilde fratænde. Det blev sagt ganske selvfølgelig, men en offentlig Tilfjendbegjæring af, at Ministeriet havde indgivet sin Afstedsbegjæring til Hans Majestæt — hvilket i det Mindste vilde have faaet overordentlig godt overfor Folket — hørte man ikke det Allemindste til den Gang. Jeg kan forstaa, at Ministeriet kan have ønsket at have en anden Stilling overfor Rigsdagen. Ministeriet burde — hvad der sker i andre Lande overfor en saadan Afstemning — sige havde ladet meddele, at det havde gjort det Skridt, som nu den ærede Finantsminister siger, selvfølgelig ogsaa var forelagt Hans Majestæt, men som sagt, det faaer man ikke noget til dengang, og der er dog Noget, man skylder Offentligheden med Hensyn til saadanne Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde derigang, det Spørgsmaal kom frem, at vi maatte bringe det dertil, at hæderlige Mænd i Danmarks Forfatningsliv ville anse det for rigtigt, som Medlemmer af Regjeringen at være i Overensstemmelse med begge Rigsdagens Høvelinger. (Frederiksen: Nei, med Flertallet i dette Thing!) — Ja, med Flertallet i dette Thing. Det er dette, som jeg opfatter som den konstitutionelle Nerve i vor Forfatning. Naar der nu er Tale om det Spørgsmaal, som foreligger i Aften, nemlig om man skal lade Finantsloven gaa fra dette Thing overfor en Regjering, som har stillet sig i skarp Mødsætning til Thinget, — thi det kan ikke nægtes, at dette har det nuværende Ministerium gjort — saa vil man, naar man gaar til engelske Tilfælde, finde, at i England vilde et saadant Tilfælde aldrig kunne fore-